

Arrest

nr. 256 569 van 16 juni 2021
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. VERSTREPEN
Rotterdamstraat 53
2060 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Braziliaanse nationaliteit te zijn, op 15 januari 2021 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 18 november 2020 tot afgifte van een bevel tot terugbrenging (bijlage 38).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 februari 2021, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 maart 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. CORNELIS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat B. LOOS, die loco advocaat K. VERSTREPEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. SCHREURS, die loco advocaten C. DECORDIER en T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker betreedt op 3 februari 2017, samen met zijn moeder en minderjarige broers, het Schengengrondgebied via Lissabon, Portugal. In maart 2017 vergezelt hij zijn grootvader naar België.

1.2. Nadat verzoeker als niet-begeleide minderjarige wordt aangemeld bij de Dienst Voogdij, wordt hem op 22 augustus 2017 een voogd toegewezen.

1.3. Op 31 december 2018 dient de voogd voor verzoeker een aanvraag in voor de toepassing van de artikelen 61/14 en volgende van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.4. Verzoeker wordt op 10 april 2019 gehoord op de Dienst Vreemdelingenzaken. Op 23 december 2019 wordt verzoekers moeder gehoord op de Dienst Vreemdelingenzaken.

1.5. Op 18 november 2020 beslist de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris tot afgifte aan de voogd van een bevel tot terugbrenging met betrekking tot verzoeker. Dit is de bestreden beslissing, die is gemotiveerd als volgt:

“Afgegeven in toepassing van artikel 118 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. In uitvoering van de beslissing van de Minister die de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onder zijn bevoegdheid heeft of van zijn gemachtigde, wordt aan Mevrouw [W.L.] van Belgische nationaliteit, in de hoedanigheid van voogd, aangesteld door de FOD Justitie, Dienst Voogdij, bevel gegeven de genaamde [E.N.A.D.C.], geboren te [...] op [xx.xx.2010], van nationaliteit Brazilië, verblijvende te [...], binnen dertig dagen terug te brengen naar de plaats vanwaar hij gekomen is.

REDEN VAN DE MAATREGEL:

Artikel 7, alinea 1, 2° van de wet van 15 december 1980, vervangen door de wet van 15 juli 1996: verblijft langer in het Rijk dan in overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of slaagt er niet in het bewijs te leveren dat deze termijn niet overschreden werd. Betrokkene is in het bezit van een Braziliaans paspoort [...], geldig van 09/06/2016 tot 08/06/2021) met inreisstempel Lissabon dd. 03/02/2017.

Betrokkene komt op 03/02/2017 aan in Lissabon samen met zijn moeder en 2 broertjes. Hij reist legaal met een PP. Een maand later, in maart 2017 reist hij samen met zijn grootvader, [M.D.C.A.] (ov-nr. [...], in het bezit van een A-kaart geldig tot 20/06/2021) naar België. Pas op 10/07/2017 wordt de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) op de hoogte gebracht van de aanwezigheid van betrokkene op het Belgische grondgebied wanneer hij aangemeld wordt door de gemeente Wuustwezel. Bij de aanmelding worden volgende stukken toegevoegd: een kopie van het paspoort, een kopie van de geboorteakte, een kopie van de notariële akte “overdracht zorg aan de grootmoeder” en een kopie van de verblijfskaart van de grootmoeder, [A.S.G.E.] (ov-nr. [...], in het bezit van een F-kaart geldig tot 14/08/2023). Hierop wordt de minderjarige uitgenodigd om zich aan te bieden bij de DVZ op 25/07/2017 teneinde hem te registreren en een signalementsiche op te stellen. Deze fiche wordt overgemaakt aan de Dienst Voogdij. Op 22/08/2017 wordt mevrouw [W.L.] aangesteld als voogd.

Op 31/12/2018 dient de voogd een aanvraag in voor de toepassing van artikel 61/15 en volgende van de wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en de artikelen 110 sexies tot 110 undecies van het Koninklijk Besluit van 08/10/1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. In deze aanvraag vermeldt de voogd dat [N.] tot 03/02/2017 samen met zijn moeder en 2 broers in Brazilië heeft gewoond. De moeder is alleenstaand en zou geen werk vinden. Er heerst veel criminaliteit in Brazilië en er zijn veel problemen met drugs. Daarnaast had ze er een algemeen gevoel van onveiligheid. De moeder beslist op een bepaald moment naar Portugal te emigreren. In Portugal zou ze echter voor [N.] geen school gevonden hebben. Hierdoor zat hij de hele dag alleen thuis terwijl zij naar werk op zoek was. De broers van [N.] zitten reeds in het middelbaar. De grootmoeder langs moederszijde, die in België woont, biedt aan om [N.] op te vangen, zodoende komt hij in maart 2017 naar België. In juni 2017 koopt de maternale grootmoeder een appartement voor haar dochter in Portugal. De moeder heeft een legaal verblijf in Portugal voor 1 jaar. Er is veel contact tussen [N.] en zijn moeder en [N.] geeft aan bij zijn moeder te willen zijn.

De voogd voegt volgende stukken toe aan de aanvraag: een kopie van het paspoort van NBMV.

Gelet op artikel 61/16 van de wet van 15/12/1980 en de bepalingen onder artikel 110 septies van het Koninklijk Besluit van 08/10/1981 wordt betrokkene samen met zijn voogd uitgenodigd voor een interview op 10/04/2019. Tijdens het interview verklaart betrokkene dat hij samen met zijn oma en opa in België woont. Zijn moeder komt soms op bezoek samen met zijn 2 broers en soms gaat hij naar Portugal samen met zijn grootouders. De reden dat hij niet meer bij zijn moeder woont is omdat zij geen school vond voor hem.

Diezelfde dag wordt ook de grootmoeder gehoord. Zij verklaart dat de moeder van [N.] is verhuisd van Brazilië naar Portugal om een beter leven te hebben. Er werd voor Portugal gekozen omwille van de taal. De reden dat [N.] in België verblijft, is omdat de moeder niet direct een plaats op school vond. De 2 oudste gaan wel naar school in Portugal en hebben er buitenschoolse activiteiten. Voor [N.] was er geen oplossing. [N.] is al 2 jaar in België. Hij is samen met zijn grootvader met het vliegtuig naar België gekomen. De moeder van [N.] woont te [...] Portugal en is bereikbaar op het nummer [...]. Ze woont op een appartement waarvan de grootmoeder eigenares is. De moeder werkt als kapster en heeft een minimum salaris. De grootmoeder betaalt de kaart voor de supermarkt en zorgt ervoor dat de kasten zijn gevuld wanneer ze op bezoek gaat. De moeder moet enkel het verbruik en de schoolkosten van de kinderen in Portugal betalen. De schoolkosten van [N.] worden betaald door de grootmoeder. De moeder van [N.] komt op bezoek in België met haar 2 minderjarige kinderen en de grootouders gaan samen met [N.] regelmatig naar Portugal. Zo is de moeder met Pasen 2017 op bezoek geweest. De grootouders zijn juli en augustus 2018 naar Portugal geweest evenals 3 weken in december 2018. De moeder van [N.] heeft voorlopige papieren in Portugal maar ze zou officiële papieren gaan krijgen, een verblijfsvergunning. Zodra iemand toekomt in Portugal en er werkt, krijg deze er voorlopige en na een tijdje vaste papieren, aldus de grootmoeder. De kinderen zijn gekoppeld aan het verblijf van hun moeder. [N.] heeft er geen verblijf omdat hij er niet naar school gaat. Er wordt ten huize de grootouders alleen Portugees gesproken. Enkel op school en op de scouts spreekt [N.] Nederlands.

Op 23/05/2019 wordt betrokkene in het bezit gesteld van een attest van immatriculatie (AI) in toepassing van artikel 61/18 van de wet van 15/12/1980 voor een periode van 6 maanden en dit met het oog op verdere opzoekingen teneinde de duurzame oplossing te kunnen bepalen.

Op 13/05/2019 wordt de Belgische verbindingssambtenaar van de DVZ, verantwoordelijk voor Portugal, gecontacteerd met de vraag of de moeder en haar 2 minderjarige zonen gekend zijn in Portugal. Er wordt eveneens gevraagd naar hun statuut en of [N.] er ooit verblijf heeft gehad. Ook wordt gevraagd of [N.] recht heeft op een verblijf bij een terugkeer.

Het antwoord op 28/05/2019 stelt: « Il n'y aucune trace d'inscription de [E.N.A.D.C.] né le 27.10.2010 ni de sa mère [C.A.D.C.] née le 01.09.1988. Nous avons juste une inscription lors de son arrivée au Portugal le 03.02.2017 quand [C.] déclara qu'elle allait se trouver dans la maison d'une certaine [E.S.] près de Lisbonne. En plus, il paraît peu crédible ce que dit la mère qu'elle n'est pas arrivée à trouver une école pour son fils quand on sait que les écoles publiques acceptent tous les enfants indépendamment de leur statut »

Op 28/05/2019 wordt de voogd hiervan op de hoogte gebracht.

Conform 61/19 van de wet van 15/12/1980 dient de voogd op 17/10/2019 een aanvraag in voor de verlenging van het AI van haar pupil. Ze haalt volgende elementen aan: [N.] woont nog steeds bij zijn grootouders en de moeder woont nog steeds samen met haar 2 andere minderjarige kinderen in Portugal, waar ze werkt als kapster. De oudere broers zijn vaak alleen thuis en moeten voor zichzelf zorgen. De grootmoeder vertelt al 5 maanden dat de moeder een soort hersentumor heeft, toch zijn hier na herhaaldelijke vragen, nog steeds geen medische documenten voor ontvangen. [N.] heeft nog steeds dagelijks contact met zijn moeder. Tijdens de zomervakantie 2019 waren de broers op vakantie bij de grootouders en in augustus 2019 gingen de grootouders samen met de 3 kinderen naar Portugal. Op dit ogenblik hebben, volgens de grootmoeder, enkel de moeder en de 2 broers een wettig verblijf in Portugal. Ook aangaande het verblijf werden nog steeds geen documenten ontvangen. De voogd voegt een attest van regelmatig schoolbezoek toe bij de aanvraag.

Op 12/11/2019 wordt het AI van betrokkene verlengd in toepassing van artikel 61/19 van de wet van 15/12/198 voor een periode van 6 maanden en dit nog steeds met het oog op verdere opzoekingen teneinde de duurzame oplossing te kunnen bepalen.

Op 17/11/2019 laat de voogd weten dat de moeder van [N.] in België zal zijn van 20/12/2019 tot 02/01/2020.

Op 12/11/2019 wordt er een mail verstuurd naar de Belgische ambassade van Lissabon met de vraag of zij kunnen nagaan of de moeder een legaal verblijf heeft in Portugal. Op 13/11/2019 laat deze ambassade weten dat ze geen gevolg geven aan het verzoek aangezien dit niet behoort tot hun bevoegdheden.

Op 23/12/2019 komt de moeder op gesprek bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Ze verklaart dat [N.] niet in Portugal kan blijven omdat ze laat werkt. Wanneer ze stopt met werken, kan er geen eten meer gekocht worden en zullen ze verhongeren. Ze stelt zich de vraag wie [N.] naar school zal brengen. De 2 oudste kinderen zijn zelfstandig genoeg. Ook zegt ze geen tijd te hebben om goed voor [N.] te zorgen gezien een kind van deze leeftijd veel aandacht vraagt en ze hem deze aandacht niet kan geven. Momenteel is ze niet in het bezit van verblijfsdocumenten. Ze is bij het SEF (Serviço de Estrangeiros e Fronteiras) geweest en heeft er een verblijfsaanvraag ingediend op basis van haar arbeidscontract en is in afwachting van een beslissing. Ze toont haar online dossier: Nr. : [...]. In Portugal zou ze alles administratief in orde gemaakt hebben. Zo betaalt ze er belastingen, is ze er ingeschreven, betaalt ze voor school en ze werkt er. Ook verklaart de moeder dat er een vlek is gevonden op haar hersenen maar dat het nog niet zeker is of het om een tumor gaat. Ze is in afwachting van de uitslag. Er werd een medische dossier per post naar België verstuurd maar dit is nooit aangekomen. Ook verklaart de moeder dat [N.] nog nooit heeft gezegd dat hij in Portugal wil zijn. Ze weet veel over de situatie in België gezien ze veel met elkaar bellen.

Tijdens het gesprek is ook de voogd van [N.] aanwezig, deze laat weten dat ze in het verleden, in aanwezigheid van de grootmoeder, heeft gevraagd wat [N.]wou. Toen hij antwoordde dat hij naar Portugal wou gaan, begon de grootmoeder te huilen. Sindsdien antwoordt [N.] altijd dat het goed is zo, dat hij hier wil blijven.

Op 09/01/2020 wordt er contact opgenomen met de Portugese Vreemdelingendienst (SEF) om meer info te verkrijgen over het actuele verblijfsstatuut van de moeder in Portugal. Op 16/01/2020 antwoorden deze dat de moeder er geen legaal verblijf heeft. Op 24/03/2020 wordt er duidelijkheid gevraagd aangaande het verblijfsstatuut van de moeder en op 28/04/2020 worden er bijkomende vragen gesteld aan de Portugese Vreemdelingendienst aangaande het illegaal verblijf van de moeder.

Op 29/04/2020 luidt het antwoord: "We suggest that you contact the Contact Center for the possibility to give you an exact information on the case at hand. You can do this every working day from 08:00 a.m. to 08:00 p.m., through the telephone lines +351 808 202 653, and +351 808 962 690 (this last one is a mobile phone line)."

Op 19/04/2020 dient de voogd opnieuw een aanvraag overeenkomstig artikel 61/19 in van de wet van 15/12/1980. Hierin vermeldt ze dat het voor de moeder onmogelijk is om de zorg van haar zoon [N.]erbij te nemen. Nog steeds zijn er geen medische documenten aangaande de hersentumor of verblijfsdocumenten ontvangen aangaande de moeder. Er wordt niet meer gesproken over de gezondheidsproblemen van de moeder. [N.] zegt nu bij zijn oma en opa te willen blijven. De grootouders organiseren weinig activiteiten met [N.].

Ze voegt volgende documenten toe: een schoolattest, een werkgeversattest van de moeder in Portugal en een aanvraag tot verblijf van de moeder in Portugal.

Op 05/05/2020 wordt het AI van betrokkene wederom verlengd in toepassing van artikel 61/19 van de wet van 15/12/198 voor een periode van 6 maanden en dit nog steeds met het oog op verdere opzoekingen teneinde de duurzame oplossing te kunnen bepalen.

Sinds de afgifte van het AI dd. 05/05/2020 wordt herhaaldelijk getracht het Contact Center van de Portugese Immigration and Borders Service (SEF) te contacteren, maar dit zonder resultaat.

Op 13/10/2020 dient de voogd voor de derde maal een aanvraag 61/19 in. Ze meldt hierin het volgende: [N.]was deze zomer op vakantie in Portugal en geeft aan dat hij liever daar was gebleven, samen met zijn mama en broers. De moeder werkt nog steeds lange dagen en de broers zijn op zichzelf aangevoelen. Dit zou dan ook voor [N.] de situatie worden. Over de hersentumor wordt niet meer gesproken. Naar eigen informatie hebben de moeder en broers geen verblijf in Portugal. Omwille van Corona werden de afspraken met SEF telkens uitgesteld. Er werden enkele printscreens per mail verstuurd. Er is nog steeds veelvuldig contact tussen [N.] en zijn moeder. [N.] had het deze zomervakantie moeilijk om terug te keren naar België. In België wordt [N.] goed omringd en komt financieel niets tekort. In de aanvraag merkt de voogd op dat ze niet begrijpt waarom [N.] niet bij zijn moeder in Portugal mag blijven. Ze durft hierover niet veel te zeggen tegen de grootouders daar dit hen kwetst maar ze laat weten dat er bewaakt moet worden dat [N.] zijn eigen verlangens hierdoor niet opzij zet.

Ze voegt hierbij volgende stukken toe: een attest van regelmatig schoolbezoek en printscreens van wijziging afspraak SEF Portugal.

Rekening houdend met en na een grondige analyse van alle elementen in het dossier, met de elementen in de aanvraag van de voogd alsook met de verklaringen van NBMV, de moeder en de

grootmoeder, kan men niet stellen dat het hoger belang van betrokkene zich noodzakelijk situeert in België, weg van zijn moeder.

Conform artikel 61/14-2° van de wet van 15/12/1980 kan een duurzame oplossing bestaan uit een terugkeer naar het land van herkomst met garanties op adequate opvang en verzorging hetzij door de ouders, hetzij door andere volwassenen, hetzij door overheidsinstanties of niet gouvernementele organisaties of in het land waar de ouders zich legaal bevinden. De Vreemdelingenwet dient in de eerste plaats bescherming te bieden aan minderjarigen die zich niet begeleid op het Belgisch grondgebied bevinden en voor wie er geen opvang en verzorging meer aanwezig is in het land van herkomst of derde land. Er bestaat geen twijfel dat er nog steeds mogelijkheid tot opvang en verzorging aanwezig is in Portugal en dit bij zijn moeder, [C.A.D.C.]. Ze is gelokaliseerd (adres: [...]) en betrokkene heeft veelvuldig contact met zijn moeder ([...]). De moeder heeft een stabiel en georganiseerd leven in Portugal. Zo verklaart ze tijdens haar gesprek op de DVZ dat ze er belastingen betaalt, ze er ingeschreven is, ze er betaalt voor school en dat ze er werkt. Ook toont ze tijdens dit gesprek haar online dossier bij de Portugese Vreemdelingendienst (SEF). Haar aanvraag om een permanent verblijf te verkrijgen is lopende.

Conform artikel 9 en 10 van het Internationaal Verdrag voor de Rechten van het Kind (hierna IVRK) is er geen enkele bevoegde instantie die beslist heeft dat een scheiding tussen de ouder(s) en kind dient opgelegd te worden. De moeder is nog steeds verantwoordelijk voor de zorg en opvang van haar minderjarige zoon, net zoals zij dit gedaan heeft in het verleden tot aan zijn komst naar België en net zoals zij dit nu nog steeds doet voor haar 2 andere minderjarige kinderen. Er kan in alle redelijkheid gesteld worden dat de motieven die de moeder aanhaalt om haar zoontje naar België te sturen evenwel onvoldoende ernstig zijn om de eenheid van het gezin in vraag te stellen. Een scheiding met de ouders kan slechts in geval van ernstig misbruik, verwaarlozing of mishandeling gerechtvaardigd worden. General Comment nr.14 van het VN Kinderrechtencomité omtrent artikel 3 van het IVRK .onderstreept nogmaals het belang van de eenheid van het gezin, die dient hersteld te worden indien de band tussen kind en ouders verbroken werd wegens migratie en benadrukt vervolgens dat de scheiding tussen ouders en kind enkel overwogen kan worden in uitzonderlijke gevallen. Nergens in het dossier is er echter sprake van zware verwaarlozing van het kind, noch van een risico op zijn veiligheid (General Comment no. 14, §61: separation should only occur as a last resort measure, as when the child is in danger of experiencing imminent harm or when otherwise necessary). De simpele verklaring van de moeder dat zij niet voor [N.] zou kunnen zorgen omdat ze te weinig thuis zou zijn en dat ze hem te weinig aandacht zou kunnen geven, voldoet hier niet. Er dient hierbij gewezen te worden op artikel 18 van het IVRK dat benadrukt dat het de verantwoordelijkheid, de plicht en het recht is van de ouders hun kind op te voeden en in te staan voor de ontwikkeling van hun kind. Het leidt geen twijfel dat er in een Europees land als Portugal de staat voldoende ondersteuning biedt aan de ouders om hen te helpen bij deze verantwoordelijkheid door de ontwikkeling van instellingen, voorzieningen en diensten voor kindzorg. Nergens uit de aanvraag blijkt dat de moeder stappen heeft ondernomen om hierop beroep te doen.

Rekening houdend met artikel 13 van het IVRK en General Comment nr. 12 van het VN Kinderrechtencomité heeft betrokkene het recht op vrije meningsuiting. De jongen uitte de afgelopen jaren meermaals de wens om herenigd te worden met zijn moeder. Tijdens het interview op de DVZ dd. 10/04/2019 verklaart betrokkene expliciet dat hij liever bij zijn mama zou wonen en dat hij zijn broertjes mist. Ook de voogd laat niet na om bij elke aanvraag voor de verlenging van het AI te melden dat het de wens is van haar pupil om terug te keren naar Portugal. Dat hij soms verklaart liever bij zijn oma te zijn, zou te maken hebben met zijn angst om zijn grootmoeder teleur te stellen. Hij zou daarom sociaal wenselijke antwoorden geven, aldus de voogd. Recent nog, na de vakantie in de zomer van 2020, zou betrokkene gezegd hebben dat hij liever in Portugal was gebleven, maar dat hij zich neerlegt bij de situatie en wensen van zijn familie (zie aanvraag voogd dd. 13/10/2020).

Conform artikel 74/16 van de vreemdelingenwet, zijn er bij een eventuele terugkeer van de minderjarige naar Portugal voldoende garanties op adequate opvang en verzorging. Uit verklaring van de moeder evenals uit de verklaring van de grootmoeder blijkt dat betrokkene hoofdzakelijk omwille van economische redenen bij zijn grootouders in België woont. Dat de moeder in Portugal het financieel niet breed heeft, wordt niet ontkend. Toch verklaart de grootmoeder dat haar dochter in een appartement woont waarvan zij eigenaar is en dat de moeder zelf enkel de vaste kosten en de schoolkosten van haar 2 minderjarige kinderen moet betalen. De grootmoeder laadt de supermarktkkaart en wanneer ze op bezoek gaat, zorgt ze ervoor dat de kasten zijn gevuld voor haar vertrek. Ook betaalt de grootmoeder alle kosten verbonden aan [N.]. Niets weerhoudt de grootmoeder om deze financiële steun in de

toekomst verder te zetten net zoals zij dit in het verleden deed. Het gegeven dat de moeder geen school vond voor [N.] bij haar aankomst in Portugal en hierdoor geen opvang had voor hem wanneer ze aan het werk was, is niet bewezen en bovendien weinig geloofwaardig. De Portugese Migratiedienst vermeldt immers bij haar antwoord dd. 28/05/2019 dat openbare scholen alle kinderen accepteren, ongeacht hun status. Daarenboven zijn er nog 2 minderjarige broers aanwezig in Portugal die ondertussen 13 en 15 jaar oud zijn. De moeder verklaart in haar gesprek op de DVZ dat deze zelfstandig zijn en alleen naar school gaan. Gezien deze jongens al jaren op zichzelf zijn aangewezen en de oudste ondertussen al 15 jaar oud is, kan er gesteld worden dat de oudste broer zijn twee jongere broers kan opvangen wanneer de moeder aan het werk zou zijn. Eens de moeder haar werkdag erop zit, is het haar taak om haar verantwoordelijkheid als moeder op zich nemen. Tevens kwamen de 2 oudste kinderen tijdens de schoolvakanties naar België of gingen de grootouders samen met [N.] naar Portugal. Niets weerhoudt de grootouders in de toekomst naar Portugal te reizen om zo hun 3 minderjarige kleinkinderen op te vangen tijdens de schoolvakanties.

Er dient eveneens benadrukt te worden dat een terugkeer geen schending uitmaakt van artikel 8 EVRM gezien betrokkene tot voor zijn komst naar België bij zijn moeder en 2 broers heeft gewoond. Het privé- en gezinsleven tot nog toe opgebouwd in België, weegt derhalve niet op tegen datgene dat hij zal verderzetten bij zijn moeder en broers in Portugal. Daarenboven sprak betrokkene al die tijd Portugees tegen zijn grootouders waardoor de taal evenmin een struikelblok zal vormen bij een terugkeer.

Comform artikel 61/18 van de wet van 15/12/1980, bestaat de duurzame oplossing niet in België en stelt de Dienst Vreemdelingenzaken dan ook een spoedige terugkeer naar het land van herkomst voorop alwaar hij kan herenigd worden met zijn moeder.

In het kader van een vrijwillige terugkeer kan betrokkene bovendien steeds beroep doen op de verschillende programma's van terugkeer en re-integratie van een organisatie zoals de IOM, Caritas of Fedasil en op de medewerking van de DVZ, In dit geval, en op basis van een terugkeerdossier, kan de bijlage 38 verlengd worden gedurende de termijn noodzakelijk voor de praktische organisatie van de effectieve terugkeer.

Dit bevel tot terugbrenging dient aan de voogd betekend te worden, een exemplaar dient aan de voogd meegegeven te worden, een exemplaar dient ons ondertekend teruggezonden te worden, een derde exemplaar blijft ter beschikking van uw diensten."

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Verweerder werpt in de nota met opmerkingen een exceptie van niet-ontvankelijkheid van het beroep op, wegens gebrek aan belang. Hij licht deze exceptie toe als volgt:

"Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid juncto artikel 39/2, §2 van de Vreemdelingenwet kan een vreemdeling bij de Raad een annulatieberoep instellen wanneer zij doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zo veel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggegrepen naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (Gedr. St. Kamer, 2005-2006, nr. 51 2479/001, p. 116-117).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel, en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037). Het belang dient te bestaan, niet enkel op het ogenblik van de indiening van het beroep tot nietigverklaring, maar tot op het ogenblik van het wijzen van het arrest door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (zie R.v.St. nr. 69.601, 14.11.1997, T.B.P. 1998, 614; R.v.St. nr. 46.528, 16.03.1994, R.A.C.E. 1994, z.p.).

In casu dient te worden vastgesteld dat namens de minderjarige verzoekende partij op 13.10.2020 een aanvraag tot verlenging van het attest van immatriculatie werd ingediend, in het kader waarvan evenwel uitdrukkelijk werd vastgesteld dat de minderjarige verzoekende partij bij haar moeder in Portugal wenst te verblijven.

De voogd stelde naar aanleiding van voormelde aanvraag dat de minderjarige verzoekende partij met ouder worden steeds minder goed begrijpt waarom zij niet bij de moeder in Portugal mag blijven, maar dit t.a.v. de grootouders als dusdanig niet durft uit te spreken uit vrees hen te kwetsen. De voogd wijst er

hierbij duidelijk op dat het er alle schijn van heeft dat de minderjarige verzoekende partij de eigen belangen ondergeschikt maakt aan de wens van de grootouders.

In de stukken van het administratief dossier steekt verder een synthesesedocument betreffende een telefonisch gesprek dd. 08.09.2020 tussen mevr. [D.V.D.V.] en de voogd, naar aanleiding waarvan met zoveel woorden werd erkend dat de duurzame oplossing voor de minderjarige bij de moeder ligt.

Terwijl naar aanleiding van de bestreden beslissing ook duidelijk werd vastgesteld dat er in Portugal mogelijkheid is tot opvang en verzorging door de moeder van de minderjarige verzoekende partij.

Uit het inleidend verzoekschrift blijkt dat iedereen ervan overtuigd is dat de verzoekende partij "het best bij haar moeder en broers woont", met uitzondering van de moeder van de verzoekende partij die kennelijk liever zou hebben dat haar zoon verder door de grootouders zou worden opgevoed.

Het loutere feit dat de familie (moeder en/of grootouders) van de verzoekende partij gebeurlijk niet zou willen dat de verzoekende partij zich bij haar moeder én broers in Portugal zou voegen, volstaat uiteraard niet om afbreuk te doen aan de vaststelling dat de verzoekende partij zelf duidelijk te kennen heeft gegeven om naar Portugal te willen, om bij haar moeder en broers te kunnen wonen.

Om te beoordelen of de minderjarige verzoekende partij zélf belang heeft bij onderhavig beroep tot nietigverklaring, moet uiteraard uitsluitend worden beoordeeld of het te bekomen resultaat van onderhavig beroep tot nietigverklaring aan de verzoekende partij überhaupt een voordeel zou kunnen verstrekken.

Gelet op het voorgaande dient te worden vastgesteld dat de bestreden beslissing volledig in lijn ligt met de eigen verklaringen én wensen van de minderjarige verzoekende partij, zodat het maar de vraag is op welke wijze de minderjarige verzoekende partij gegriefd zou zijn door de bestreden beslissing, dan wel daardoor enig nadeel zou ondervinden.

Gezien de eigen verklaringen van verzoekende partij én de voogd, kan enkel worden vastgesteld dat verzoekende partij geen belang heeft bij de vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring. Minstens toont verzoekende partij niet aan wat het mogelijke voordeel en nuttig effect zou zijn van een annulatie van de bestreden beslissing, aangezien zij zelf uitdrukkelijk heeft verklaard terug te willen keren naar haar moeder en broers in Portugal.

De verweerder is dan ook van oordeel dat het door verzoekende partij ingestelde schorsings- en annulatieberoep onontvankelijk is."

2.2. In antwoord op de exceptie stelt verzoekers raadsman op de terechtzitting dat de moeder in Portugal geen verblijfsrecht heeft. De minderjarige dreigt volgens hem als gevolg van de bestreden beslissing dan ook in Portugal in illegaal verblijf terecht te komen. Hij stelt dat het voordeel dat met de huidige procedure wordt nagestreefd er dus in bestaat dat er, na verder onderzoek, duidelijke garanties kunnen worden verkregen dat de minderjarige in Portugal niet in illegaal verblijf zal terechtkomen.

2.3.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) merkt op dat, overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de Vreemdelingenwet, de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad kunnen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij voormeld artikel 39/56 in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 118*) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, zeker, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037). Opdat de verzoekende partij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat zij is gegriefd door de bestreden rechtshandeling en dat zij een nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden handeling moet de verzoekende partij bovendien een concreet voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren. Het belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak. Een verzoekende partij beschikt aldus over dit rechtens vereiste belang indien twee voorwaarden zijn vervuld: zij dient door de bestreden administratieve rechtshandeling een persoonlijk, rechtstreeks, zeker, actueel en wettig nadeel te lijden en de eventueel tussen te komen nietigverklaring van die rechtshandeling moet haar een direct en persoonlijk voordeel opleveren, hoe miniem ook.

2.3.2. Wanneer er twijfel rijst omtrent het belang van de verzoekende partij, komt het haar toe aan de Raad alle nuttige gegevens ter beoordeling voor te leggen die kunnen aantonen dat zij in de concrete

omstandigheden van de zaak een belang bij de nietigverklaring heeft of behoudt (RvS 7 januari 2015, nr. 229.752).

2.3.3. De Raad stelt het volgende vast, na lezing van de bestreden beslissing en het doornemen van het administratief dossier.

Verzoeker komt als zesjarige, samen met zijn moeder en twee oudere broers, op 3 februari 2017 aan in Lissabon, Portugal. Het gehele gezin bezit de Braziliaanse nationaliteit. Volgens de eigen verklaringen van verzoekers moeder kan er geen school worden gevonden voor verzoeker en is hij te jong om alleen thuis te blijven. Verzoekers oudere broers kunnen wel naar school gaan en zouden reeds (gedeeltelijk) voor zichzelf kunnen zorgen. In overleg met de grootouders wordt er besloten om verzoeker naar België te sturen, waar zij zich over hem kunnen ontfermen.

In België wordt de Dienst Vreemdelingenzaken uiteindelijk pas op 10 juli 2017 op de hoogte gebracht van verzoekers verblijf in België. Er wordt voor verzoeker een voogd aangeduid. Op 31 december 2018 dient de voogd voor verzoeker een aanvraag in voor de toepassing van de artikelen 61/14 en volgende van de Vreemdelingenwet. Op basis van deze aanvraag dient het bestuur na te gaan waar de duurzame oplossing voor verzoeker ligt. Uit de aanvraag blijkt dat verzoekers voogd een hereniging van verzoeker met zijn moeder vooropstelt. Uit het interview van 10 april 2019 met verzoeker blijkt dit ook zijn wens te zijn.

Uiteindelijk wordt op 18 november 2020 de bestreden beslissing genomen, waarin wordt vastgesteld dat de duurzame oplossing voor verzoeker zich niet in België bevindt, maar in een hereniging met zijn moeder en broers. De voogd wordt opgedragen verzoeker terug te brengen naar de plaats vanwaar hij is gekomen.

2.3.4. Bij het bepalen van de duurzame oplossing en bij uitbreiding elke beslissing die een minderjarig kind aangaat, heeft het hoger belang van het kind een primordiaal belang. Hiernaar wordt ook uitgebreid verwezen in de bestreden beslissing.

Het hoger belang van het kind wordt gereflecteerd in meerdere internationale mensenrechtenbepalingen, zoals bijvoorbeeld artikel 8 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden (hierna: het EVRM).

Zo is het vaste rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: het EHRM) dat het belang van het kind een primordiale overweging vormt bij het beoordelen van iemands rechten onder artikel 8 van het EVRM (EHRM, Rodrigues da Silva and Hoogkamer v. the Netherlands, 31 januari 2006, nr. 50435/99). Volgens het EHRM moeten nationale overheden steeds de uitvoerbaarheid, haalbaarheid en proportionaliteit van een uitwijzing onderzoeken om een effectieve bescherming te geven aan de kinderen die er rechtstreeks door worden geraakt en om voldoende gewicht te geven aan hun hoger belang.

Het belang van het kind vormt de eerste overweging in de belangenafweging. Hoewel het hoger belang van het kind op zichzelf niet beslissend is, moet hieraan wel een belangrijk gewicht worden toegekend in de belangenafweging vereist onder artikel 8 van het EVRM (EHRM 3 oktober 2014, Jeunesse/Nederland (GK), § 109). Het beginsel van het belang van het kind omvat twee aspecten, met name enerzijds het behouden van eenheid van het gezin en anderzijds het welzijn van het kind (EHRM 6 juli 2010, nr. 41615/07, Neulinger en Shuruk v. Zwitserland (GK), par. 135-136).

Hierbij kan ook worden verwezen naar artikel 24 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, dat samen met het Verdrag van Lissabon op 1 december 2009 in werking is getreden. Deze bepaling luidt als volgt:

“De rechten van het kind:

- 1. Kinderen hebben recht op de bescherming en de zorg die nodig zijn voor hun welzijn. Zij mogen vrijelijk hun mening uiten. Aan hun mening in hen betreffende aangelegenheden wordt in overeenstemming met hun leeftijd en rijpheid passend belang gehecht.*
- 2. Bij alle handelingen in verband met kinderen, ongeacht of deze worden verricht door overheidsinstanties of particuliere instellingen, vormen de belangen van het kind een essentiële overweging.*
- 3. Ieder kind heeft het recht, regelmatig persoonlijke betrekkingen en rechtstreekse contacten met zijn beide ouders te onderhouden, tenzij dit tegen zijn belangen indruist.”*

De toelichtingen bij artikel 24 van het Handvest stellen het volgende:

“Dit artikel is gebaseerd op het Verdrag van New York van 20 november 1989 inzake de rechten van het kind, dat door alle lidstaten is bekrachtigd, met name op de artikelen 3, 9, 12 en 13 van dat Verdrag (...).”

(cf. Toelichtingen bij het Handvest van de Grondrechten, *Pb. C.* 14 december 2007, afl. 303, 17.).

Voor een beter begrip van artikel 24 van het Handvest is het derhalve aangewezen om artikel 3 van het VN Kinderrechtenverdrag nader te bekijken. Deze bepaling luidt als volgt:

“Bij alle maatregelen betreffende kinderen, ongeacht of deze worden genomen door openbare of particuliere instellingen voor maatschappelijk welzijn of door rechterlijke instanties, bestuurlijke autoriteiten of wetgevende lichamen, vormen de belangen van het kind de eerste overweging.”

Het VN Kinderrechtencomité verduidelijkt omtrent artikel 3 van het VN Kinderrechtenverdrag het volgende:

“Article 3 (1): the best interests of the child as a primary consideration in all actions concerning children. The article refers to actions undertaken by “public or private social welfare institutions, courts of law, administrative authorities or legislative bodies”. The principle requires active measures throughout Government, parliament and the judiciary. Every legislative, administrative and judicial body or institution is required to apply the best interests principle by systematically considering how children’s rights and interests are or will be affected by their decisions and actions - by, for example, a proposed or existing law or policy or administrative action or court decision, including those which are not directly concerned with children, but indirectly affect children.” (cf. UN Committee on the rights of the child, General Comment no. 5 (2003), General measures of implementation of the Convention on the Rights of the Child, 27 november 2003, CRC/GC/2003/5, par. 12).

Uit al deze verdragsbepalingen blijkt dat er – in functie van het hoger belang van het kind – de voorkeur aan moet worden gegeven om het gezin samen te houden, dan wel om het kind te herenigen met het gezin. In de bestreden beslissing motiveert verweerder hieromtrent ook het volgende: *“Een scheiding met de ouders kan slechts in geval van ernstig misbruik, verwaarlozing of mishandeling gerechtvaardigd worden. General Comment nr.14 van het VN Kinderrechtencomité omtrent artikel 3 van het IVRK onderstreept nogmaals het belang van de eenheid van het gezin, die dient hersteld te worden indien de band tussen kind en ouders verbroken werd wegens migratie en benadrukt vervolgens dat de scheiding tussen ouders en kind enkel overwogen kan worden in uitzonderlijke gevallen. Nergens in het dossier is er echter sprake van zware verwaarlozing van het kind, noch van een risico op zijn veiligheid (General Comment no. 14, §61: separation should only occur as a last resort measure, as when the child is in danger of experiencing imminent harm or when otherwise necessary).”*

2.3.5. In de bestreden beslissing stelt verweerder vast dat verzoeker *“de afgelopen jaren meermaals de wens [uite] om herenigd te worden met zijn moeder. Tijdens het interview op de DVZ dd. 10/04/2019 verklaart betrokkene expliciet dat hij liever bij zijn mama zou wonen en dat hij zijn broertjes mist. Ook de voogd laat niet na om bij elke aanvraag voor de verlenging van het Al te melden dat het de wens is van haar pupil om terug te keren naar Portugal. Dat hij soms verklaart liever bij zijn oma te zijn, zou te maken hebben met zijn angst om zijn grootmoeder teleur te stellen. Hij zou daarom sociaal wenselijke antwoorden geven, aldus de voogd. Recent nog, na de vakantie in de zomer van 2020, zou betrokkene gezegd hebben dat hij liever in Portugal was gebleven, maar dat hij zich neerlegt bij de situatie en wensen van zijn familie (zie aanvraag voogd dd. 13/10/2020).”*

Verder stelt verweerder vast dat *“[e]r [...] geen twijfel [bestaat] dat er nog steeds mogelijkheid tot opvang en verzorging aanwezig is in Portugal en dit bij zijn moeder, [C.A.D.C.]. Ze is gelokaliseerd (adres: [...]) en betrokkene heeft veelvuldig contact met zijn moeder ([...]). De moeder heeft een stabiel en georganiseerd leven in Portugal. Zo verklaart ze tijdens haar gesprek op de DVZ dat ze er belastingen betaalt, ze er ingeschreven is, ze er betaalt voor school en dat ze er werkt. Ook toont ze tijdens dit gesprek haar online dossier bij de Portugese Vreemdelingendienst (SEF). Haar aanvraag om een permanent verblijf te verkrijgen is lopende.”* Verweerder oordeelt nog dat *“in alle redelijkheid gesteld [kan] worden dat de motieven die de moeder aanhaalt om haar zoontje naar België te sturen [...] onvoldoende ernstig zijn om de eenheid van het gezin in vraag te stellen.”* Hierbij wordt onder meer vastgesteld dat het niet is bewezen en weinig geloofwaardig is als zou de moeder voor verzoeker geen school hebben gevonden in Portugal. Verweerder wijst daarnaast op wat volgt: *“Daarenboven zijn er nog 2 minderjarige broers aanwezig in Portugal die ondertussen 13 en 15 jaar oud zijn. De moeder*

verklaart in haar gesprek op de DVZ dat deze zelfstandig zijn en alleen naar school gaan. Gezien deze jongens al jaren op zichzelf zijn aangewezen en de oudste ondertussen al 15 jaar oud is, kan er gesteld worden dat de oudste broer zijn twee jongere broers kan opvangen wanneer de moeder aan het werk zou zijn. Eens de moeder haar werkdag erop zit, is het haar taak om haar verantwoordelijkheid als moeder op zich nemen. Tevens kwamen de 2 oudste kinderen tijdens de schoolvakanties naar België of gingen de grootouders samen met [N.] naar Portugal. Niets weerhoudt de grootouders in de toekomst naar Portugal te reizen om zo hun 3 minderjarige kleinkinderen op te vangen tijdens de schoolvakanties.” Nog wordt opgemerkt dat verzoeker al die tijd Portugees heeft gesproken met zijn grootouders, waardoor de taal evenmin een struikelblok kan vormen bij een terugkeer.

2.3.6. De bestreden beslissing stelt dus de gezinshereniging van verzoeker met zijn moeder en broers voorop. Dit is volledig in overeenstemming met de wens van de minderjarige zelf. De voogd erkent ook dat het hoger belang van het kind het best is gediend met deze vooropgestelde duurzame oplossing. In het verzoekschrift wordt zo gesteld als volgt: *“Zowel verzoekers raadsman als zijn voogd kunnen de dienst MINTEH volgen in hun overtuiging dat verzoeker het best bij zijn moeder en broers woont.”*

De vraag is dan ook wat verzoeker en zijn voogd wensen te bereiken met de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Indien de bestreden beslissing wordt vernietigd, valt de aanvraag op grond van artikel 61/14 en volgende van de Vreemdelingenwet opnieuw open. Hierbij zou het bestuur zich opnieuw moeten uitspreken over de duurzame oplossing voor verzoeker, hoewel er bij beide partijen in wezen geen twijfel over bestaat dat deze oplossing erin bestaat dat verzoeker wordt herenigd met zijn moeder en broers.

Een hereniging van verzoeker met zijn moeder en broers is ook, in het kader van het hoger belang van het kind, de meest aangewezen oplossing. Immers blijkt uit voorgaande uiteenzetting dat het belang van het kind twee aspecten inhoudt: het behouden van de eenheid van het gezin en het welzijn van het kind. Er wordt geenszins betwist dat de bestreden beslissing rekening houdt met deze twee aspecten om te besluiten dat verzoeker het best kan worden herenigd met zijn moeder en broers.

Er wordt aangegeven dat de enige reden waarom beroep werd aangetekend erin bestaat dat *“de moeder echter niet over een verblijfsrecht beschikt in Portugal, en bijgevolg ook verzoeker zich in illegaal verblijf zal bevinden indien hij zich bij zijn moeder voegt”*. Om deze reden wordt ook volhard in het belang.

Omtrent de verblijfsituatie van de moeder in Portugal verklaarde verzoekers grootmoeder op 10 april 2019 dat haar dochter voorlopige papieren heeft in Portugal en in afwachting is van een verblijfsvergunning. Zij verduidelijkte dat als iemand toekomt in Portugal en er werkt, deze er voorlopige papieren krijgt en na een tijdje vaste papieren. Nog stelde zij dat het verblijf van de kinderen is gekoppeld aan het verblijf van hun moeder in Portugal. Ze gaf aan dat het probleem voor verzoeker niet zozeer zou zijn dat hij illegaal in Portugal zou verblijven, maar wel het vinden van een school met naschoolse activiteiten. In het kader van de aanvraag van 17 oktober 2019 tot verlenging van het attest van immatriculatie gaf de grootmoeder nog aan dat dit tijdelijke verblijf van haar dochter een wettig verblijf is. Tijdens het gehoor van 23 december 2019 verklaarde de moeder van verzoeker vervolgens dat zij in Portugal een vast contract heeft als schoonheidsspecialiste. Ze stelde dat ze een verblijfsaanvraag had ingediend op basis van haar arbeidscontract bij de Portugese immigratiedienst, maar nog in afwachting was van een beslissing. Ze toonde haar online dossier, waarin onder meer ook melding werd gemaakt van haar fiscaal nummer en haar sociale zekerheidsnummer in Portugal. De moeder verklaarde dat ze administratief volledig in orde is in Portugal, nu ze er is ingeschreven, belastingen betaalt, betaalt voor school, werkt, ... Ook ditmaal werd het verblijfsstatuut in Portugal niet aangehaald als reden waarom verzoeker zijn gezin in Portugal niet zou kunnen vervoegen. Op 16 januari 2020 lieten de Portugese autoriteiten vervolgens weten dat de moeder geen legaal ingezetene is. Ondanks meerdere verzoeken door de Dienst Vreemdelingenzaken bleef verdere uitleg evenwel uit. In april 2020 heeft de voogd nog bijkomende stukken voorgelegd, waaronder een werkgeversattest van de moeder en een hangende aanvraag tot verblijf van de moeder in Portugal op basis van werk. In oktober 2020 bleek deze aanvraag nog steeds hangende te zijn en bleek dat de afspraken van de moeder met de Portugese immigratiediensten steeds werden uitgesteld. Het is, zoals de voogd ook aangaf, onduidelijk wie de afspraken telkens uitstelt.

Op basis van de gegevens zoals deze voorliggen, blijkt weliswaar niet dat de moeder in Portugal momenteel is toegelaten tot een verblijf van meer dan drie maanden of om er zich te vestigen, of dat zij er legaal ingezetene is, maar wel dat zij er een verblijfsaanvraag op basis van een tewerkstelling

hangende heeft. Zowel uit de verklaringen van de moeder als de grootmoeder van verzoeker valt af te leiden dat een dergelijke hangende aanvraag maakt dat men tijdelijk, in afwachting van een beslissing, kan verblijven. Er blijkt geenszins dat hangende de verblijfsaanvraag de moeder en broers in Portugal in illegaal verblijf zijn.

Uit de voorliggende stukken blijkt inderdaad dat verzoekers moeder al minstens vier jaar een “*stabiel en georganiseerd leven*” leidt in Portugal, zoals in de bestreden beslissing wordt aangegeven. Zij woont al jaren op een bepaald adres en verzoekers broers gaan in Portugal ook al jaren naar school. Uit de eigen verklaringen van verzoekers moeder en de voorgelegde documenten blijkt dat zij al jaren een vaste job en aldus een stabiel inkomen heeft. Verzoekers moeder legde bij haar interview van 23 december 2019 bewijzen voor waaruit blijkt dat zij een online dossier heeft bij de Portugese Vreemdelingendienst (SEF), waarin ook staat dat zij een Portugees fiscaal nummer en een sociale zekerheidsnummer heeft. Zij heeft aldus een legale job, betaalt belastingen en verblijft al jaren zonder enig probleem in Portugal. Actueel is er nog steeds een verblijfsaanvraag op basis van werk hangende. Gelet op deze elementen blijkt geenszins dat de moeder en broers van verzoeker in illegaal verblijf zouden zijn in Portugal, waardoor evenmin blijkt dat verzoeker bij een terugkeer naar dat land noodgedwongen in illegaal verblijf zal terechtkomen. Er blijkt niet dat het gegeven dat de gezinsleden in Portugal actueel slechts een tijdelijk en precair verblijf kennen, de gezinshereniging met deze gezinsleden in de weg staat of verhindert dat deze duurzame oplossing overeenkomstig artikel 61/14 van de Vreemdelingenwet wordt vooropgesteld. Er dient trouwens te worden opgemerkt dat verzoeker momenteel in België ook geen legaal verblijf heeft. Er werd hem enkel een tijdelijk verblijf toegestaan in afwachting van een beslissing aangaande de aanvraag van zijn voogd, maar dit kan niet worden beschouwd als een stabiel legaal verblijf. De voogd erkent trouwens dat de duurzame oplossing in beginsel niet in België ligt, maar wel in een hereniging met de moeder, zodat in de huidige omstandigheden de afgifte van de A-kaart niet wordt gevraagd. Zelfs in het geval de Portugese autoriteiten zouden beslissen tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten aan de moeder en broers in Portugal na vaststelling van hun illegaal verblijf in dit land – wat momenteel voor alle duidelijkheid hoegenaamd niet het geval blijkt te zijn –, blijkt ook geenszins dat de gezinsleden niet gezamenlijk kunnen terugkeren naar het land van herkomst Brazilië en aldaar het gezinsleven kunnen verderzetten. Ook bij een terugkeerbesluit dient er rekening te worden gehouden met de eenheid van het gezin. Bijzonder algemene verwijzingen naar een situatie van onveiligheid of problemen van drugs en criminaliteit in Brazilië kunnen hiervoor niet volstaan. Een tante van verzoeker blijkt trouwens ook nog zonder problemen in dit land te verblijven. Verder blijkt dat verzoekers moeder, alsook zijn broers, met het vliegtuig naar België kunnen reizen en daarna Portugal weer kunnen binnenkomen. Verzoeker zelf is ook al met het vliegtuig naar Portugal gereisd en werd nog nooit de toegang tot dit land geweigerd.

In de geschetste omstandigheden toont verzoeker niet aan dat hij een voldoende belang heeft bij een eventuele nietigverklaring van de bestreden beslissing. Het is immers zijn uitdrukkelijke wens om te worden herenigd met zijn moeder en zijn broers en de voogd erkent dat het hoger belang van het kind het best is gediend met de hereniging met deze gezinsleden. Er blijkt verder geenszins dat de moeder en broers van verzoeker in illegaal verblijf zijn in Portugal, zodat evenmin aannemelijk wordt gemaakt dat verzoeker zelf illegaal in Portugal zou moeten verblijven. Gelet op het regelmatig reizen van verzoeker en zijn gezinsleden tussen België en Portugal blijkt ook niet dat er problemen voor verzoeker zouden zijn om zich naar Portugal te begeven.

2.3.7. Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk, nu verzoeker niet doet blijken van het rechtens vereiste belang. De opgeworpen exceptie dient te worden aangenomen.

3. Kosten

Verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat geen standpunt dient te worden ingenomen inzake de kosten van het geding.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien juni tweeduizend eenentwintig door:

mevr. I. CORNELIS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

I. CORNELIS